

CINDY KLAVER-NIJLHOF

ZIJ
MAAKT
HET
VERSCHIL

18 VERHALEN
VAN MOED, GELOOF
EN IMPACT

LEEF IN DEZE
ONTWRICHTE,
BEDORVEN WERELD
ALS ZUIVERE,
ONSCHULDIGE
KINDEREN VAN GOD.
WANT IN DEZE WERELD
BENT U ALS STERREN
DIE HET LICHT VAN
GOD UITSTRALEN.

FILIPPENZEN 2:15 (HTB)

DANKWOORD

Mijn God, mijn Vader in de hemel dank ik ten eerste voor het uitkomen van dit boek. Hij gaf mij inspiratie om dit boek samen te stellen. Mijn wens en gebed was dat Hij alle eer zou krijgen door alle verhalen heen en dat is gebeurd. Om te zien wat God heeft gedaan voor al deze vrouwen in dit boek, is om stil van te worden. Hij verdient alle eer daarvoor!

Ten tweede gaat mijn grote dank uit naar alle vrouwen die hun bijdrage hebben geleverd aan dit boek. Jullie zijn zo kostbaar en God gebruikt jullie op Zijn machtige manier. Ik bewonder jullie. You are so awesome!

Tot slot dank ik Sander, Jezlyn, Jay en Ilai, Lucia en Wilfred Nijlhof-Caffe, Dick en Arleen Westerhof (God's Embassy Amsterdam), Tabitha en Hans Veldman (Veldman Creatives), Graziëlla Hunsel Rivero, Bianca Veenstra, Nadia Nibte, Bertine Martens, Marianne Koopman, Cees Scholten, Lucinda Douglas, Giovanca Ostiana, Rein en Henrieke van Woerden (vakantiepark het Beloofde Land) en Sigrid van der Wielen.

INHOUD

	Voorwoord	9
	Aanbeveling	13
1.	Annelies van Til	17
2.	Arleen Westerhof	43
3.	Carla Veldhuis	65
4.	Cindy Klaver-Nijlhof	83
5.	Claudy Regterschot	107
6.	Elsa Schaddelee	135
7.	Erica Kramer	153
8.	Esther Macnack	169
9.	Georgine Panhuijsen	187
10.	Harriette Verwey	207
11.	Henriëke van Woerden	223
12.	Lidewey van der Sluis	239
13.	Marjorie de Cunha	255
14.	Rosa Douma	271
15.	Rosaline Ratering-McDonald	291
16.	Sharon Kips	315
17.	Stephanie van de Vegte	337
18.	Tiffany Vivien	353

VOORWOORD

Waar leef ik voor? Ik leef om God te aanbidden met alles wat ik heb en alles wat ik doe. Dit was de vraag die ik mezelf stelde toen Cindy mij vroeg het voorwoord van dit boek te schrijven. Maar een nog belangrijker vraag: hoe geef ik mijn leven vorm zodat het een zoete geur is voor de Heer?

Ik geloof dat God ons omstandigheden geeft, en dat wij altijd de mogelijkheid hebben om Hem daarin de eer te geven. Dat het niet altijd lukt, is niet erg. Wat telt, is dat wij voor alles naar Hem blijven kijken – groot en klein.

Ik geloof dat verhalen echt het verschil maken. Als ik iets heb meegeemaakt en daarmee een ander kan bemoedigen, vind ik dat een wonder. Alleen God kan dat. Hij geeft ons een leven vol verhalen en als wij Hem daarin kunnen zien en beleven, maakt Hij het tot een inspiratie. Een bemoediging voor anderen, ter ere van wie Hij is.

Wij krijgen verhalen en omstandigheden van Hem, en delen is niet optioneel. Het is verplicht omdat het handvatten geeft aan anderen. Aan vrouwen, in dit geval.

Bijbelverhalen zijn prachtig en geven ons houvast. Ik moet denken aan Esther. Haar verhaal kennen wij. Zij redde de Joodse bevolking door haar verhaal te vertellen, door haar mond open te trekken, door niet stil te zijn. Ik geloof dat wij, net zoals zij, geboren zijn voor een tijd waarin verhalen er echt toe doen.

God geeft ons allemaal een verhaal – klein of groot, maar altijd een verhaal waarin wij iets van Hem kunnen zien. Hij is onze Vader. Hij is onze hoop en ons enige verhaal. Hij is mijn verhaal, ook als ik het gevoel heb geen verhaal te hebben. Mijn Redder, mijn hoop. En dat is Hij ook voor jou. Door de verhalen van deze vrouwen zegt Hij: ‘Houd moed, wees niet bang. Ik ga altijd met je.’

Dit boek is bedacht en samengesteld door Cindy. Haar verlangen is om vrouwen dichter bij God te brengen, en hen te laten zien hoe dat eruit kan zien: vrijmoedig, zichzelf zijn, en het eigen verhaal delen. Met dit boek wil zij dat voorleven en doorgeven.

Er is voor mij niets inspirerender dan de verhalen van vrouwen die uiteindelijk hun bescherming, doel, plek en kracht vinden bij God. Dit zijn nooit perfecte verhalen, en evenmin verhalen van succes of indrukwekkende prestaties. Nee, dit zijn verhalen van vrouwen die geroepen zijn om anderen – vrouwen én mannen – te inspireren. Meer dan dat: om levens te veranderen.

Ik geloof dat de verhalen in dit boek jou kunnen laten beseffen dat ook jij geroepen bent. Omdat dit echte verhalen zijn, brengt God ons op een wonderlijke manier weer terug bij Hemzelf. Net zoals de helden in de Bijbel, zijn wij gemaakt voor een tijd als deze. En wij hebben voorbeelden nodig.

Ik houd ervan om vrouwen te zien die bereid zijn om voor Jezus te staan. Juist in een tijd als deze kunnen wij Zijn licht, liefde en geduld laten zien en Hij stelt ons daartoe in staat. Raak dus niet alleen geïnspireerd, maar doe er ook iets mee. Voor jou als Zijn kind bestaat er geen toeval. Je bent gemaakt voor deze tijd, en God weet hoe Hij jou kan toerusten voor het leven dat voor je ligt.

In dit boek staan prachtige verhalen van vrouwen die jou zijn voorgegaan. Vrouwen die een hand naar je uitsteken en zeggen: ‘Jij kunt dit

ook, op jouw eigen manier en in jouw eigen tempo.' Vertrouw ook jij op Hem. Voer mooie gesprekken met Hem.

Er is een lied van Jonathan McReynolds dat mij altijd raakt. Het beschrijft hoe God bezig is het universum nog groter te maken en toch, op het moment dat ik met Hem in gesprek ga, alles laat vallen om naar mij te luisteren. Ik hoop dat het jou ook zo raakt, en dat al deze verhalen je mogen laten zien hoe goed, groot en wonderlijk de Heer is. Dag en nacht staat Hij voor je klaar.

Zoals er staat in de brief van Jakobus: 'Als u wilt weten wat God van u verwacht, vraag het Hem en Hij zal het u vertellen. Want Hij staat altijd klaar om ieder die Hem daarom vraagt, voldoende wijsheid te geven.' (Jakobus. 1:5)

Geniet van de verhalen en weet dit: als jij de enige persoon op aarde was geweest, zou Jezus nog steeds voor jou gestorven zijn.

Lucinda Douglas

OPRICHTER LEFWIJF - AUTEUR - SPREKER

AANBEVELING

In een tijd waarin er steeds meer aandacht is voor de stem en positie van vrouwen – zij het in de wetenschap, kunst, cultuur, politiek of ondernemerschap – mag dit boek zéker niet ontbreken.

Zij maakt het verschil laat zien dat achter grote maatschappelijke initiatieven en ondernemingen, achter significante literatuur, kerken en media, krachtige vrouwen staan in wiens leven God en het geloof centraal staan. En dat misten we: een diversiteit aan krachtige, gelovige vrouwen die je niet elke dag op nationale televisie ziet, maar wiens verhaal en invloed ontzettend inspireren. Niet primair vanwege hun positie, maar vanwege hun weg ernaartoe, mét God.

Het zijn stuk voor stuk eerlijke verhalen over jeugdervaringen, gekozen paden, groei en inzichten waaruit blijkt dat de hand van God altijd op hun leven heeft gerust. En zo mooi om te lezen dat het fundament in geloof dat zij ooit als kind hebben meekregen, hen door de jaren heen, soms als bijna een onzichtbare laag, heeft beschermd.

Wat mij ook raakt en wat misschien zelfs confronterend is, is de vrijmoedigheid waarop deze fantastische vrouwen over hun geloof praten met de boodschap: ‘Zonder Hém had ik hier niet gestaan.’

Er bestaan uiteraard mooie boeken voor christelijke vrouwen en biografieën van gelovige vrouwen door de eeuwen heen. Echter, een verzameling verhalen als deze, van hedendaagse ‘impactvrouwen’, biedt een geweldige kans om te lezen hoe God hen ieder op hun eigen terrein gezegend heeft met een onderscheidende geest, veerkracht en visie.

En hoe gehoorzaamheid, geloof en overgave deze pionierende vrouwen naar hun bestemming hebben geleid.

Zij maakt het verschil draagt ook de waardevolle boodschap uit dat geloof en wetenschap samengaan, evenals geloof en psychologie, geloof en ondernemerschap. Het een sluit het ander niet uit, integendeel. Als we God bij onze dromen en keuzes betrekken en bereid zijn om in lijn te komen met Zijn wil, is alles mogelijk!

Cindy Klaver-Nijhof, schrijver en samensteller van *Zij maakt het verschil*, is een gelijkgestemde en maakt ook het verschil. Niet alleen door haar eigen inspirerende pad maar absoluut ook door deze voorbeeldvrouwen te bundelen in dit boek. 'It takes one to know one' en het proeft naar nog vele andere bemoedigende verhalen!

Giovanca Ostiana

TV-PRESENTATRICE - ZANGERES

ANNELIES VAN TIL

DIRECTEUR BESTUURDER

Annelies van Til is een gepassioneerd psychologe, TMA-coach, pionier en de drijvende kracht achter Stichting El Roi. Dit is een christelijke organisatie die zich inzet voor vrouwen en mannen in de prostitutie. Vanuit haar geloof gelooft zij dat ieder mens gezien en gehoord mag worden. Zij zet zich daarom dagelijks in om hulp, begeleiding en een luisterend oor te bieden aan mensen in vaak kwetsbare situaties. Annelies coördineert projecten, helpt initiatieven op te zetten en te ondersteunen zoals bij het Overweeghuis Utrecht. Zij maakt zich sterk voor bewustwording over de realiteit van seksuele uitbuiting in Nederland. Met haar werk wil zij niet alleen praktische hulp bieden, maar ook hoop en perspectief geven, en laten zien dat verandering mogelijk is, zelfs in de meest moeilijke omstandigheden. In alles wat ze doet, drijft Annelies op een groot verlangen om te wandelen met God, waarbij zij haar talenten en gaven inzet om het verschil te maken.

Soms begint een reis met God niet groots, maar met een fluistering van de Heilige Geest in je hart op het diepste moment in je leven: ‘I’m taking back what the enemy stole from me.’

Dat werd geen losse gedachte, maar een keerpunt.

Een keuze om terug te nemen wat verloren was: identiteit, waardigheid en leven.

Met dit verhaal neem ik je graag mee in mijn verhaal. Ik ben Annelies van Til en groeide op in een christelijk gezin met zes broers en zussen, in de regio van Amersfoort. Een huis vol leven, dynamiek en verschillende persoonlijkheden. Het was geen perfect gezin; spanningen en problemen binnen het gezin kleurden onze thuissituatie. Tegelijkertijd was er ook liefde en ruimte om als gezin te leren, ondanks de soms instabiele omstandigheden. Als vijfde in het gezin leerde ik al jong mijn plek te vin-

‘De hulp die ik kreeg was evangelisch van aard, waarbij de plek die God innam verweven was in het hele herstelproces.’

den. In mijn geval betekende dat vooral: me aanpassen, aanvoelen wat er nodig was en, waar ik kon, zorg dragen voor anderen. Ik ontwikkelde een gevoeligheid voor wat er speelde om mij heen, vaak zonder dat daar woorden voor waren. Aan de buitenkant leek alles misschien gewoon. Een gezin, een geloof en een leven dat zijn gang ging. Maar vanbinnen gebeurde er meer dan zichtbaar was. Gevoelens en ervaringen waar ik geen taal voor had, maar die zich wel diep in mij vastgezet hadden.

Langzaam begon zich een ander verhaal te vormen. Een verhaal dat ik lange tijd met niemand deelde.

Toen ik een jonge tiener was, kreeg ik te maken met seksueel misbruik. Omdat ik uit gelovige kringen kwam, durfde ik er lang niet over te praten omdat ik dacht dat ik schuldig was. Het werd een stil leed dat ik met me meedroeg. Om deze pijn te verbergen, probeerde ik controle te krijgen over iets waar ik wel grip op had: mijn lichaam en mijn gewicht.

Van mijn veertiende tot mijn negentiende was ik in strijd met mijn lichaam. De naam van deze strijd is anorexia. Het is een ziekte die zo diep gaat dat je bijna niets meer voelt. Je emoties vervagen, je dagen draaien om calorieën tellen, berekenen en bewegen. Door het ondergewicht was ik volledig afgestompt; lachen, plezier, zelfs het ervaren van vreugde, alles viel weg. Tot het punt dat het leven niet meer hoeft, je gewoon niet meer kunt voelen dat er vreugde bestaat. Het is echt een geest van dood die in je komt, waar je steeds dieper in wegzakt.

Maar juist daar begon God te spreken:

‘Je lichaam is een tempel van de Heilige Geest.’

‘Volmaakte liefde sluit angst uit.’

Op dat dieptepunt, midden in de therapeutische setting, kreeg ik zo’n diep ontzag voor God en kwam deze tekst zo binnen. De hulp die ik kreeg was evangelisch van aard, waarbij de plek die God innam verweven was in het hele herstelproces. Herstel ging hand in hand met overgave en aanbidding. Het onderwijs van Derek Prince en Joyce Meyer was onderdeel van het geheel. Probeer dan nog maar eens ziek te blijven. Dagelijks galmden deze waarheden door de woonkamer waar we als groep de strijd aangingen tegen het eten. Als gereformeerd meisje vond ik dat in het begin wennen, maar tegelijk was er nog zo weinig over van mijn eigen identiteit en waardigheid dat ik intens op zoek was naar God.

Het voelde zwaar om mezelf te zijn, elke hap was een strijd.

Maar diep vanbinnen groeide een nieuw verlangen: Ik wil houden van wie ik ben, niet gevormd door leugens, maar gezien door de ogen van God!

Ik voelde zo'n diepe liefde voor God dat ik samen met Hem de strijd aan durfde te gaan. Op zulke momenten schieten mensen tekort en is de angst erg groot. Maar mijn ontzag voor God was zo diep dat ik besepte dat alleen Hij het ware herstel kon brengen, een volledig herstel van mijn identiteit.

Die keus was het begin van een belofte aan God:
'Ik wil geen compromissen meer sluiten in dit leven. Mijn leven is volledig aan U toegewijd!

Heel mij, gebruik mij, vorm mij, ook als dat betekent dat ik in gewicht aankom. Ik geef mij helemaal aan U.'

Het waren de eerste puzzelstukjes die langzaam op hun plek vielen. Pas later begreep ik dat dit de grootste lessen waren die ik al op jonge leeftijd mocht leren.

Vanaf dat moment begon de echte strijd. Elke dag opnieuw kiezen om mijn angst tegen te gaan. Ik koos ervoor om elke hap met Jezus te nemen.

Aankomen deed pijn. Ik voelde me emotioneel vlak en moest opnieuw leren voelen. Juist datgene wat ik zo lang had weggestopt, alle pijn, trauma's, ze kwamen langzaam weer naar boven. Maar één moment zal ik nooit vergeten: de tranen in de ogen van mijn geliefden toen ze mij, na zo'n lange tijd, weer hoorden lachen.

Tranen die zeiden: 'Wat hebben we jou gemist.'
Woorden die fluisterden: 'Als jij licht, gaat de zon weer stralen!'

Toen ik op gewicht was, begon er een nieuw hoofdstuk. Ik studeerde af

als verpleegkundige en trouwde met mijn jeugdliefde, mijn man Bas.

Er is een Nederlands gezegde: ‘Elkaar steunen door dik en dun.’ Geloof me, die grap hebben wij vaak gemaakt.

Ik ging aan het werk in de psychiatrie. Maar diep vanbinnen voelde ik: dit is een begin, geen eindpunt. Want herstellen van anorexia stopt niet bij op gewicht zijn. Het diepere herstel ging verder. Samen met God en met de steun van fijne therapeuten dook ik een nieuwe laag in: contextuele therapie, bevrijdingstherapie en psychologie, omdat er ook dingen verwerkt moesten worden uit mijn jeugd. Het misbruikverleden maar ook het opgroeien in een groot gezin, met veel dynamiek en bepaalde gezinsproblemen, lieten zijn sporen na. Anorexia komt niet uit de lucht vallen; juist daarom is het zo belangrijk om een laag dieper te gaan en naar de oorzaak te kijken. Tijdens de therapie en tests ontdekte ik dat ik

‘Ik voelde zo’n diepe liefde voor God dat ik samen met Hem de strijd aan durfde te gaan.’

hoogbegaafd was. Veel puzzelstukjes vielen op hun plek: divergent denken en anders werken in je hoofd is niet altijd makkelijk, zeker als het nog geen plek heeft gekregen en je niet in het schoolse systeem past. Het werd opnieuw een seizoen van afleggen, overgeven en herstellen in mijn identiteit.

Tegelijkertijd bleef er iets knagen in mijn werk in de psychiatrie. Helpen we deze mensen nou écht? Wat is psychiatrie en wat is demonie?

Doordat ik zelf door een diep proces met God was gegaan, merkte ik dat niet elke werkplek meer bij me paste. Ik wilde alleen werk doen waarbij ik echt Gods Koninkrijk kon bouwen, in plaats van het aardse systeem te volgen. Midden in die zoektocht groeide een nieuw verlangen: psychologie studeren.

Maar God had een ander plan: mooi en totaal onverwacht. Omdat mijn menstruatiecyclus lange tijd was uitgebleven door mijn anorexia en niet frequent was teruggekomen, kwam het als een verrassing: ik was zwanger!

Het was zo welkom en tegelijk voelde ik meteen de vraag: Ben ik ver genoeg hersteld om moeder te zijn?

En juist daar, midden in die spanning, liet God Zich zien. Op een zeer tastbare manier. Want de eerste weken van de zwangerschap lag er

*‘Echt, lieve mensen, met tranen in mijn
ogen blijf ik verwonderd over de God
die wij dienen.’*

strijd op dit leven. Ik werd bij acht weken zwangerschap ’s nachts wakker met enorme pijn. Op de eerste hulp vertelde de arts dat mijn lichaam het kindje waarschijnlijk aan het afstoten was. Hij zei ook dat het misschien maar goed was, omdat ik nog maar net hersteld was van een ernstige ziekte en deze zwangerschap niet had zien aankomen.

Deze woorden...

Voor mij een reden dat ik niet altijd alle dossiers tussen disciplines deel. Artsen zien soms niet dat wij een grote God dienen, Die veel verder gaat dan een diagnose!

Tijdens deze weeën pijn werden er vrienden van ons wakker met een gebedsnood, die voelden dat ze voor mijn zwangerschap en dit ongebooren leven moesten bidden. Ze wisten van niks. Ik heb driemaal weeën gehad, en elke keer maakte God ze wakker, op exact hetzelfde tijdstip, en ze baden voor dit leven dat in mij groeide. De volgende dag vroegen ze: 'Annelies, wat is er vannacht gebeurd, rond dat tijdstip...?'

Echt, lieve mensen, met tranen in mijn ogen blijf ik verwonderd over de God die wij dienen. Of leven nu wordt geroofd door anorexia, of nieuw leven in de buik wordt bedreigd. Onze God staat voor het leven!

Gods antwoord op mijn vraag of ik geschikt was als moeder was een volmondig 'Ja!' De leugens van de arts legde ik naast me neer, de waarheid proclamerend: 'Dit ongebooren leven is van God, bescherm dit leven, het is volledig aan U toegewijd!'

Op 9 november 2010 werd onze prachtige blonde babydochter geboren: Hadassah Elena.

Hadassah betekent 'bloeiende mirte' en is ook de naam van koningin Esther uit de Bijbel. De mirte staat symbool voor een gelukkig en bloeiend leven.

Elena betekent 'fakkel, stralend, schitterend, licht, zonnestraal'. Want we hebben Zijn licht gezien in dit leven.

Tot op de dag van vandaag heeft onze dochter witblond haar. Ik dank God voor dit prachtige symbool, waarin Hij Zijn belofte, Zijn leven en Zijn licht dag in dag uit aan ons laat zien.